

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 21. МАРТА 1899.

Број II.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 "
За стране земље на годину 9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

Суд општине београдске, на основу буџета општинског за ову годину, решио је, а Управа вар. Београда, сходно члану 23 закона о устројству општина и општинских власти одобрила је, да се за општину Београдску изабере још један кмет.

Одборнички заменик г. Димитрије Живадиновић, трг. оvd., који је изабрат 7. Окт. 1897. год., дао је оставку на ову дужност, и она му је и уважена; и одборнички заменик г. Драгутин Ђорђевић, архитекта мин. грађевина, који је на ову дужност изабрат 28. Децембра 1898. год. није могао бити уведен у дужност због тога, што господин Министар Грађевина није одобрио његов избор.

С тога, и на основу решења одбора општинског од 9. Марта ове год. АБр. 1455 а са погледом и на прописе чл. 13. тач. 1 и чл. 21. закона о устројству општина и општинских власти суд општине београдске објављује, да ће се на дан 25. Марта 1899. године

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

ЈЕДНОГ КМЕТА И ДВА ОДБОРНИЧКА ЗАМЕНИКА ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ.

Ко може бити биран за кмета и одборничког заменика, прописују чланови 29, 30, 52, 53 и 58 зак. о устр. општ. и општ. власти. Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас. (члан 20 зак. општ.)

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16. овог закона право гласања неби било одузето (члан 14 зак. општ.)

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или иступа, које човека безчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне;

2. Који се налазе под кривичним ислеђењем за дела под 1. наведена;

3. Који су пали под стецште за време док стецште траје, и док се не прогласе за невине;

4. Који су под полицијским надзором;

5. Који у име порезе ништа не дугује осим текућег полгођа (чл. 16. зак.).

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора (члан 15. закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне па до 12 сати у подне и од 2 сата па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних који буду на биралиште дошли до 5 сати по подне. —

Чим преседник збора каже, да је збор започет, бирачи ће (њих двадесет најмање) избрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Извештавајући о овоме грађане Београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

ДЕЛОВОЂА,

Урош Кузмановић, с. р.

АБр. 1928.
14 Марта 1899 год.
у Београду.

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ,

Н. Д. Стевановић, с. р.

С Т Е Ч А Ј

Општини београдској потребан је један инжењер-хидротехничар, који ће управљати дужност и послове управника београдских водовода и радити на проширењу и побољшању водовода.

Плата је до 6000 дин. годишње.

Г.г. инжењери, који би желели овога посла примити се, имају се писменом молбом обратити суду општинском најдаље до 1. Априла ове године закључно. Уз писмену молбу треба да поднесу доказе о својој квалификацији, као и о томе, да су већ радили на водоводу, и на којем.

Од суда општине београдске 18. марта 1899 године у Београду АМ. 2084.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

9. Марта 1899. год.

Председавао председник општине г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Стев. Ивковић и Коста Самић; од одборника били: г.г. М. Савчић, Ј. М. Јанковић, Ђ. Н. Соколовић, Дамњан Стојковић, Н. Спасић, Др. Јов. Ђурић, А. Ј. Стевановић, Мих. Јовановић, Ђ. Димитријевић, Др. Стеван Марковић, Ђока Тошић, Богоје Јовановић, И. Ковлић, Н. Петровић, М. Ј. Вожић, Младен Николић, Д. М. Ђорђевић, К. Н. Лазаревић, Мата Петровић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. марта ове год. и учињене су ове измене и допуне:

у реферату КЊБр. 144, да је Дим. Кнежевић подигао тужбу код варошког суда против својих клеветника по наредби председника општине; у реферату КЊБр. 153, да накнадне понуде за чишћење нужника нису повољније, но да накнадни понуђачи изјављују да нису знали за измене погодбе.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 1720, 1762, 1791, 1792, 1719, 1730, 1728, 1896, којима се траже уверења о владању о имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Камило Пати, предузимач, Ди-

митрије Димитријевић, штампар, Јелена Рајковић приватна, Ђорђе Игњатовић, обављач проститутске радње; да су доброг владања и сиротног имовног стања, Мирко Миловановић бив. баштован, Толор Кретић поштар; да су му непознати Катица Тејрик-Кундровић служавка и Димитрије Ђикић бив. јахач.

III

Председник износи одбору на решење извештај комисије, одређене да прегледа планове за општинску кланицу и за споредне зграде, у којем комисија изјављује, да је за овај преглед потребно стручно проучавање и да би требало за овај посао ангажовати једног техничара и наградити га.

По прочитању тога извештаја АБр. 1731 и писма кланичног друштва АБр. 1793, одбор је решио,

да се умоли комисија одборска, да планове и предрачунае за споредне зграде прегледа што пре а за преглед планова и предрачуна главне зграде да председник ангажује једног инжењера, за шта се председник овим овлашћује с тим да му и награду за овај посао одреди.

IV

По прочитању молбе Думе Деде оvd. трг. АБр. 1520 и извештаја економног одељења којом тражи, да општина плати 221.70 дин. за чишћење нужника и помијара у 1894. год. у његовој кући, коју општина држи под закуп за стан ноћних стражара, одбор је решио,

да се молилац одбије од овог тражења и да он буде дужан сносити овај трошак за чишћење нужника и помијара у својој кући.

V

По прочитању извештаја и предлога одбора гробљанског АБр. 1451 да се у парцелама III, IV, V и VI новог гробља одреде места за велике зидане гробнице првога реда поред пута, што води од улаза ка цркви, пошто нема више места за оваке гробнице у парцелама VII, VIII IX и X, које су правилима одређене за гробнице, одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 9 решио,

да у парцелама III, IV, V и VI новог гробља поред пута од улаза ка цркви

буду с једне и с друге стране велике зидане гробнице првога реда и да једној гробници на томе месту заједно са зидањем буде цена две хиљаде динара у сребру.

VI

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим АБр. 1354 одлучио, да се за општину београдску изабере још један кмет, и да је Управа вар. Београда ово решење одобрила претписом својим АБр. 1455.

Да господин Министар грађевина није одобрио избор Драгутина Ђорђевића за одборничког заменика и да је Дим. Живадиновић трг. дао оставку на дужност одборничког заменика, која му је и уважена решењем суда АБр. 1667.

По саслушању овога одбор је решио,

да се на дан двадесет петог Марта ове године сазове општински збор ради избора једног кмета и два одборничка заменика за општину београдску.

Да суд општински уради даље шта треба по закону ради извршења овога избора.

VII

По прочитању молбе хемијско-техничког друштва да му општина уступи земљиште за подизање фабричних зграда, одбор је решио,

да се овоме друштву даде на уживање потребно земљиште за подизање фабричних зграда. Одборници г.г. К. Н. Лазаревић, Јанаћ М. Јанковић и Ђ. Димитријевић, да извиде које би се општинско земљиште могло уступити овоме друштву, па да о томе поднесе одбору извештај.

VIII

Председник извештава одбор, да сопственици имања на „Варош Капији“ нису се могли међусобно споразумети се о регулисању њихових плацева према решењу одбора од 21. и 29. јануара 1899. год. ГБр. 3558.

По саслушању овога и по прочитању протокола одбор је решио,

да се у свему изврши решење одбора од 21. и 29. Јануара 1899. год. ГБр. 3557 односно експроприсања имања на „Варош Капији.“

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „...*Nam divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur*“....

Salust. Coni. Cat. cap. I.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

Тако се помирише завађени српски краљеви.¹⁾ Удруженом снагом они успеше да Србија још онда добије највећи значај на Балканском Полуострву и да се о судбини Балканског Полуострва не решава више на византиском него на српском двору.²⁾

Г. Љубомир Ковачевић, који је стекао велику заслугу за српску историку

хронографију, утврдио је и годину побуне краља Драгутина.¹⁾

Као почетни и основни докуменат при одређивању године побуне краља Драгутина г-ну Ковачевићу је послужила белешка АЕ. Никодима (1316—1324) у предговору превода јерусалимског типика. По тој белешци, Никодима је слао краљ Милутин у Цариград цару Андронику Палеологу за време патријарха Нифона, који је патријарховао од Априла 1312 до 11. Априла 1315 год.²⁾ Према томе, буна је краља Драгутина била у размаку овога времена.

По сведоци ученика и биографа АЕ. Данила II, Данило је постао звечанским владиком у времену заваде краља Драгутина и Милутина.³⁾ Сам АЕ. Данило II вели, да је био епископом и за живота краљице Јелене, која је умрла 8. фебруара 1314. г.⁴⁾ Према томе, је Данило постао владиком пре тога времена и заваде је, такође, била пре 1314 г.

Сам Никодим бележи да је ишао у Цариград у времену Нифонова постављења за цариградског патријарха. Нифон је постао

патријархом 1312. и према томе је Никодим ишао у Цариград 1312. год.

На основу ових доказа може се поуздано закључити, да је буна краља Драгутина била 1312.

После измирења краља Драгутина и краља Милутина, знатан догађај који се збио у Српској Држави, била је смрт краљице Јелене, мати српских краљева.

Краљица је Јелена живела на свом двору у *Брњацима*. Тај је њен феуд био у пределу Колашину, у долини западно од ушћа Ситнице.¹⁾ Њена је држава била доста пространа, јер је према приморју захватала и знаменито тржиште код Св. Срђа и Вакха.²⁾

До своје смрти Јелена је носила краљевску титулу: *Regina Serviae, Diokliae, Albaniae, Chulmiae, Dalmatiae et maritimae regionis*.³⁾ У дубровачким се књигама помиње њене земље и 1395 г.⁴⁾ а у једном папском писму још у Новембру 1303 г.⁵⁾ Она своје листине почиње „*Пише краљевство ми*“; Дубровчанима обећава велику протекцију; издаје им под закуп своје тргове;

1) Чуић. Годишњ. књ. III стр. 391—397.

2) Гласник XI стр. 190—191.

3) Дан. Жив. стр. 357.

4) Дан. Жив. стр. 88.

1) Годишњ. Чуп. књ. I стр. 174—175. — Дан. Речн. књ. I стр. 81.

2) Dr. K. Jireček, Die Handelsstrassen стр. 65—66.

3) Theiner, Vet. Mon. Slav. Merid. t. II стр. 218.

4) Mon. Spect. књ. XXIX стр. 12—13, 26, 36.

5) Theiner, Mon. Hung. I стр. 407, 414.

1) Позната српска народна песма *Милон-Бег и Драгутин-Бег* (В. С. Караџић Пјесме II стр. 44—49) доста опомиње на ову свађу између краља Драгутина и Милутина. Можда њен постанак пада у време те заваде, па се временом, традицијом нешто изменила и добила у називу за њу *Бег*, знак турског господства.

2) Бобчевъ Ист. стр. 115.

IX

Председник извештава одбор да је одборска комисија одређена за избор места за подизање школе за Савамаалски крај, довршила свој посао и поднела одбору извештај.

По прочитању тога извештаја, и по дугој дебати о овоме предмету, одбор је одлучио,

да се у првој седници за овом донесе решење, на којем да се од предложених земљишта подигне зграда за народну школу за савамаалски крај.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске решио је: да се на дан 26. марта тек. год. држи друга лицитација за продају **40 ком. буради од гаса и зејтина.**

Лицитација ће се држати у 3 сах. после подне, у механичкој радионици општине београдске, која је на друму топчидерском код старог сењака, где се бурад налазе.

Ко жели узети ову бурад, нека изволи доћи тога дана на лицитацију.

АБр. 2065. — Од Суда општине београдске, 18. марта 1899. године у Београду.

О Б Ј А В А

Два дућана, у улици Краља Александра, где су телалнице, издају се под закуп одмах или од Бурђевдана.

Ко жели узети било један или обадва дућана, нека се јави Суду општине београдске.

Подрум под школом код Саборне Цркве, који се може употребити корисно као магацин, за вино, ракију или колонијалне есепе, издаје се под закуп одмах или од 1. маја тек. год.

Ко жели узети овај подрум, нека се изволи јавити Суду општине београдске.

АБр. 4969. Од суда општине београдске 1. марта 1899 год. Београд.

г. 1289. са својим сином краљем Милутином потврђује Дубровчанима винограде што су имали за време краља Уроша; у Дубровнику има многе дужнике; кумовала је дубровачком кнезу Марину Вадвари.¹⁾

Најглавнији трг у држави краљице Јелене био је знаменито тржиште *Свети Срб*, код манастира Светог Срђа и Вакха, који се налазио на путу из Свача у Скадар. У једном латинском натпису узима се, да је краљица Јелена са својим синовима подигла манастир Св. Срђа и Вакха; у другом се натпису помиње, да је манастир подигао сам краљ Милутин.²⁾ Али је И. Руварац извео, да је тај манастир постао још у VI веку, за време Јустина и Јустинијана и да га је можда краљица Јелена са својим синовима обновила и украсила.³⁾

Живећи на свом двору у Брњацима са једном својом ћерком која се доцније са матером покалуђерила⁴⁾: Краљица је Јелена помагала сиротињу и немаштину; обдаривала цркве и манастире;⁵⁾ саветовала своје

О Г Л А С

Општина београдска има у своме магацину разног прекобројног **прибора за пожарнике**, који је расходован, као: шлемова (капа) од коже, опасача за шмркаре, сикира пешачких са једном општрицом, опасача са карабинима, пожарних значки од блека, труба (klarинета) и добоша и т. д. који би се могао употребити за пожарнике наших општина у унутрашњости.

Како је овај прибор општина вољна продати: овим јавља свакоме, коме буде потребно да јој се ради куповине обрати.

АБр. 8741. Од суда општине београдске 15. марта 1899 год. Београд.

О Г Л А С

На дан 26 овога месеца почев од 8 сати пре подне држаће се и по други пут лицитација за давање под закуп **месарских плацева** на Краљевом тргу.

Закуп важи за једну годину дана и то од 1. маја ове па до 1. маја 1900. године.

Кауција се полаже у 200 динара, за сваки плац, у новцу или вредећим хартијама.

Лицитација ће се држати у економском одељењу општине, где се могу видети ближа извешћа и услови сваког дана.

Скреће се пажња лицитантима, да на лицитацију благовремено дођу, јер ће се лицитације закључивати без обзира на изговор што су неки доцније дошли.

Ово се даје јавности и позивају лицитанти да дођу да лицитирају.

АБр. 1697. Од суда општине београдске 18. марта 1899. год. Београд.

О Б Ј А В А

Услед тога, што је у Нишу велики догон стоке, како крупне тако и ситне, и како се је куповина и продаја стоке у

знатној мери развила, одбор општине нишке решио је: да сточни трг у Нишу има два пазарна дана: *фшорник и субота*. — До сада је био пазарни дан само суботом.

Саопштава се ово продавцима и купцима стоке ради знања.

Б.М. 1054. Од суда општине града Ниша 8. марта 1899. год. у Нишу.

Н А З Н А Њ Е

Одбор општине београдске у седници од 15. Октобра 1898. г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса псећој марци *два динара*, без разлике, да ли се марка узима за мушко или женско псецо. Исто тако коштаће марка два динара и онда када се на место изгубљене марке друга купује.

О овоме се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год. плате ову таксу општини и узму марку за свако псецо.

П О З И В

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за калдрму, да свој дуг плате заједно за 6% камате, у противном, наређено је, да се од свију наплата изврши судским путем.

Овом приликом чине се пажљивим купци имања, да се претходно увере, да дотично имање не дугује општини за калдрму, у противном плаћају они дуг, јер дуг, од калдрме није лични дуг, него дуг имања.

Од Суда Београдске општине 11. Децембра 1898. год. АБр 8675 у Београду.

Н А Р Е Д Б А

На основу чл. 17. правилника за извршење закона о риболову, а на основу претписа г. министра народне привреде од 27 фебруара текуће године ЗБр. 987, Управа града Београда објављује:

синове¹⁾ и радила, шта више на њихову приближењу Католичкој Цркви. Отуда је, ваљда, потекло оно дугачко прозелитско писмо папе Климентија V од 3. Априла 1308 г. У писму се излажу специфична веровања Католичке Цркве (*Romanae Ecclesiae*) и образложује догмат *filioque*.²⁾

Из папских писама краљици Јелени види се, да је краљица Јелена била велики католички агитатор. Она је радила, да покатоличи своје синове. Папа Никола IV 10 августа 1288 г. пише, поред осталог, краљици Јелени и: *„Ideoque Celitudinam tuam rogamus et hortamur attente in remissionem tibi peccaminum iniungentes, quatenus predictos Reges natos tuos, ut devote redeant ad predictae fidei unitatem et humiliter suscipiant nostra et predictorum fratrum salutaria monita est“*³⁾ и т. д. —

Краљица је Јелена са барским АЕ. Марином радила да покатоличи и бугарског цара Ђорђа Тертера. То се види из писма папе Николе IV од 23. Децембра 1291 године.⁴⁾

Папа Никола IV г. 1291. слао је краљици Јелени једног свог легата, који ће

је исповедити и разрешити од грехова.¹⁾ Г. 1303. 19 новембра папа Бенедикт XI прима краљицу Јелену са њеним земљама под заштиту папског престола и Светог Петра.²⁾

Краљица је Јелена умрла као монахиња Јелена 8. фебруара 1314 г. на свом двору у Брњацима. Из Брњака краљичино је тело пренето у њен манастир *Градац*, на десној страни Градачке Реке или Брвенице.³⁾

Краљ Драгутин није могао доћи на погреб своје матере због даљине Дабрца од Брњака и Граца, због велике зиме и своје болешљивости. Он је послао у Градац своје представнике. После неког времена, кад се отоплило, краљ Драгутин иде у Градац, на гробу оплака своју преминулу матер; обдари манастир и његов клир.⁴⁾

Из Јеленина Граца краљ Драгутин оде у Пауне на Косову своме брату краљу Милутину, На двору свога брата краљ је Драгутин лепо приман, провео „много дана“, и об-

¹⁾ Mon. Serb. стр. 56 66, 67, 69—70. — Споменик XI стр. 23. — Mon. Spect. књ. XXIX стр. 12—13.

²⁾ Theiner, Vet. Monum. Slav. Merid. t. II стр. 218, број 213.

³⁾ Гласник XLIX стр. 39—41.

⁴⁾ Гласник V стр. 53. 58.

⁵⁾ Mon. Serb. стр. 70.

¹⁾ Дан. Жив. стр. 70—73.

²⁾ Theiner, Vet. Mon. Slav. Merid. t. I стр. 127—130, број 181.

³⁾ Theiner, Mon. Hung. t. I стр. 359—360, бр. 580.

⁴⁾ Theiner, Mon. Hung. I стр. 373, бр. 604.

¹⁾ Theiner, Mon. Hung. I. стр. 375, бр. 606.

²⁾ Theiner, Mon. Hung. I стр. 407—408, бр. 648; cf. стр. 414—415 бр. 661.

³⁾ Дан. Жив. стр. 75. 91, 94. — Ив. Павл. жит. стр. 188, 195, 234, 238. — Милићевић, Кнеж. Србија стр. 655—657. — Пејачевић, Hist. Serv. стр. 214—215.

⁴⁾ Дан. Жив. стр. 90, 94—95.

1. да је у месецу марту ове године забрањено ловити и продавати ове врсте риба: младицу, штуку, смуђ, бандар, греч, деверику, шљивар, бадорку, црвенперку, клена, мишоловца; и сву тако звану белу рибу, а сем њих *кркушу* и *пеш*; и

2. да се ова врста рибе у месецу марту, не сме из суседне државе ни уносити, а ако се унесе да ће се одмах жива риба пустити у Саву односно у Дунав, а с мртвом ће се поступити по закону.

Иступници ове наредбе казниће се по чл. 25. закона о риболову.

Из канцеларије Управе града Београда, 3. марта, 1899. год. № 5259. у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогућно допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димњичар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

- а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат . 0.40 динара
- б) за чишћење димњака простог 0.20 "
- в) " " " на два спрата 0.40 "

- г) за чишћење гвозденог шпархерда 0.40 "
- д) за чишћење зиданог шпархерда 0.40 "
- ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицама 1.— "
- е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више 0.40 "
- ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра 0.20 "
- з) за испаливање димњака . . . 1.50 "
- и) за чишћење типлова на пекарницама од типла 0.20 "

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кирајџије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димњичар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону занат упражњава.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7.— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12.— д.

- в) Мала гробница — — — — — 555.52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — — — 998.93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — — — 1099.93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — — — 1684.57 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 10.— д.
- б) Од акова — — — — — 0.50 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0.25 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — 0.70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — — — — 1.50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0.20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — 0.60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом од гостионице са кухињом без штале — — — — 1.— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

дарен од краља Милутина, врати се у Дабрац.¹⁾

По одласку краља Драгутина из Пауна, краљица Симонида, по допусту свога мужа краља Милутина, са многим властелинкама пође своје деверу краљу Драгутину. У Београду краљицу Симониду причекаше краљ Драгутин и краљица Катарина. Свечаност се увећа тиме, што је краљ Драгутин позвао сву своју властелу и што је мађарски краљ послао посланике с поклонима за краљицу Симониду.²⁾

Из Дабрца краљица Симонида и Катарина са „многом властелом и властелинкама“ одоше у Градац на поклоњење гробу свекрве своје, краљице Јелене, „Гроб оросише топлим сузама“ и покрише га златотканим платном; игумана и калуђере обдарише богатим поклонима. Из Граца краљица одоше у Пауне краљу Милутину. Са краљевског двора у Паунима краљица се Катарина врати у Дабрац после „ве мало дана.“³⁾

Краљица је Јелена умрла у фебруару 1314. г. Краљ је Драгутин ишао у Градац и Пауне вероватно у лето исте године. Кад се има на уму тешкоћа и спорост

средњовековних путовања, гостовања на краљевским дворима, онда се може претпоставити, да је путовање краљице Симониде и краљице Катарине било 1315. г. Симонида иде из Пауна на Косову у Београд и Дабрац; из Дабрца иду краљице Симонида и Катарина у Градац и Пауне; из Пауна враћа се у Дабрац: Дуга путовања и гостовања.

X

КРАЉ ВЛАДИСЛАВ II НЕМАНИЋ

Смрт краља Драгутина. — Породица краља Драгутина. — Достојанство, рад, претензије, краљевање и смрт краља Владислава.

Млађи српски летописи не знају за годину смрти краља Драгутина, а погрешно узимају, да је краљ Милутин умро 1316.¹⁾

Старији летописи бележе годину смрти краља Драгутина: „...и кљажночю постизаеть коньчиноч, измѣникъ земљинимъ царствомъ небесногъ къ лѣто 5006“ (6825 г.)²⁾

АЕ. Данило не саопштава годину смрти краља Драгутина; али се у биографији краља Драгутина налази дан смрти краља

Драгутина, и овај детаљ корисно послужује у одређивању године смрти краља Драгутина. Краљ је Драгутин, бележи АЕ. Данило, умро у петак у 3 ч. по подне. Карловачка рецензија Цароставника забележила је дан смрти краља Драгутина 22 Марат, а млађа рецензија: 12 Марат.¹⁾

Када се година смрти краља Драгутина по карловачкој рецензији Цароставника сведе на данашњу енумерацију, излази да краљ Драгутин није умро 1316, како се данас узима. Против ове године био би и Сплећанин Миха Мадјиус, историк из XIV в., који бележи да је краљ Драгутин умро 1317 г.²⁾ Па ипак краљ Драгутин није умро 1317. г. него 12 марта 1316. г. А докази су ови. 22 Марат не пада у петак 1317. г., а 12 пада у петак 1316. г.³⁾ На Романову Типику налази се белешка (од 1353. г.), која потврђује млађу рецензију Цароставника.⁴⁾

(Свршиће се)

1) Дан. Жив. стр. 95.
2) Дан. Жив. стр. 95—97.
3) Дан. Жив. стр. 98—99.

1) Ј. Стојан, Спомен. III стр. 125. — Starine XIII стр. 177. — Гласн. XI стр. 147; XXI стр. 244; LXIII стр. 147.
2) Ј. Стојан, Спом. III стр. 95, 97, 99. — Гласн. LIII стр. 9. — Шаф. Památ стр. 52—53. — Starine XIII стр. 168.

1) Дан. Жив. стр. 52—53. — Ив. Павл. Жит. стр. 199.
2) S. Ljubić, Novci стр. 82.
3) Ив. Павл. Жит. стр. 199, 224—226.
4) Starine V стр. 5. — Mon. Serb. стр. 70—71, бр. 69.—